

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 46. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 23. juni 2017
Tidspunkt: kl. 10.00
Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Bertel Haarder (V), Søren Søndergaard (EL), Rasmus Nordqvist (ALT) og Kristian Hegaard (RV).

Desuden deltog: energi-, forsynings- og klimaminister Lars Christian Lilleholt

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3554 (transport, telekommunikation og energi – energidelen) den 26. juni 2017

EUU alm. del (16) – bilag 749 (kommenteret dagsorden)

Energi-, forsynings- og klimaministeren orienterede om, at der var fire sager på dagsordenen for energirådsmødet den 26. juni 2017. Sagerne om energieffektivitetsdirektivet og bygningsdirektivet var til forhandlingsoplæg. Ministeren henviste i øvrigt til det fremsendte samlenotat.

FO 1. Revision af direktiv om energieffektivitet

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0761

Rådsmøde 3554 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2016) 0761 – bilag 2 (materiale fra Det Økologiske Råd)

EUU alm. del (16) – bilag 534 (præsentation fra Dansk Energi)

EUU alm. del (16) – bilag 500 (udvalgsmødereferat side 763, senest behandlet i EEU 24/2-17)

Energi-, forsynings- og klimaministeren: Dette forslag er tæt forbundet med revisionen af bygningsdirektivet, da begge forslag skal være med til at sikre, at EU opfylder sine klima- og energipolitiske målsætninger. Formandskabet planlægger, at der på rådsmødet skal opnås generel indstilling om de to forslag.

Revisionen af energieffektivitetsdirektivet dækker ikke hele det eksisterende direktiv, men fokuserer på tre centrale elementer: en forøgelse af EU's energieffektivitetsmål for 2030, en forlængelse af den årlige energispareforpligtelse og en revision af reglerne om målere og faktureringsoplysninger.

FO Regeringen er overordnet positiv over for revisionen af energieffektivitetsdirektivet. Regeringen arbejder generelt for, at direktivet indeholder fælles, omkostningseffektive og implementerbare virkemidler, der giver medlemsstaterne størst mulig fleksibilitet og færrest mulige administrative byrder.

Regeringen støtter forslaget om et fælles bindende EU-mål om 30 procents forbedring af energieffektiviteten. Regeringen lægger vægt på, at EU vedtager et sådant mål, da det er vigtigt som led i indsatsen for at realisere EU's fælles energi- og klimapolitiske målsætninger og forpligtelser under Parisaftalen.

Det er dog langt fra sikkert, at forslaget om et 30-procentsmål kan få tilstrækkelig opbakning blandt medlemsstaterne. En stor gruppe lande støtter ikke, at målet øges fra det nuværende og vejledende mål om en forbedring på 27 pct. i 2030. Det er dog lykkedes Danmark sammen med en række lande at få fastholdt, at fastsættelsen af målet kræver en politisk drøftelse på selve rådsmødet. Regeringen vil kæmpe hårdt for, at forslaget på dette punkt ikke bliver mindre ambitiøst. Men det kan som nævnt blive svært.

Regeringen støtter også en forlængelse af den årlige energispareforpligtelse på 1,5 pct. frem til 2030. Forpligtelsen forventes at levere halvdelen af de energibesparelser, som opnås med direktivet. Den er dermed central for, at alle medlemsstater yder deres bidrag til opfyldelsen af det fælles mål.

Der lægges i forslaget op til, at medlemsstaterne fortsat vil være frit stillede i valget af konkrete virkemidler til at opnå besparelserne. Dette kan regeringen støtte. Regeringen lægger således vægt på, at energispareforpligtelsen fortsat skal indeholde størst mulig fleksibilitet i forhold til medregning af energibesparelser og virkemidler. Det vil sige, at Danmark fortsat bliver frit stillet, i forhold til hvilke tiltag vi ønsker at iværksætte for at opnå besparelserne.

Det vil derfor stadig være muligt at videreføre den nuværende energispareindsats, som vi indtil nu har haft i Danmark, eller anvende andre alternative modeller.

Jeg vil dog samtidig benytte lejligheden til at understrege, at den fleksibilitet, som regeringen ønsker, ikke handler om at udvande bestemmelsen og dermed reelt sænke ambitionsniveauet. Regeringens støtte til videreførelse af den nuværende energispareforpligtelse på 1,5 pct. energibesparelse frem til 2030, indebærer, at regeringen gennemgående vil modsætte sig udvanding af bestemmelsen herom i Kommissionens revisionsforslag.

Jeg ved, at der har været rejst kritik af, at der i forhandlingerne har været fremsat forslag, som kunne betyde, at bestemmelsen blev udvandet. Det har bl.a. drejet sig om forslag om dobbelttælling af besparelser med en levetid på 23 år eller derover og muligheden for at tælle ve-produktion og nybyggeri med, selv om de ikke er reelle energibesparelser.

Hertil kan jeg nævne, at regeringen er klar modstander af, at den samme energibesparelse skal kunne tælles med i to perioder. Vi finder heller ikke, at det er hensigtsmæssigt, at man kan medtælle alle besparelser i nybyggeri, eller at ve-produktion generelt ligestilles med egentlige energibesparelser. Regeringen har derfor arbejdet imod disse udvandinger af energibesparelsesforpligtelsen – og det vil vi også gøre på rådsmødet.

For så vidt angår det fremtidige behov for at forlænge energispareforpligtelsen efter 2030, skal dette ikke kun vurderes af Kommissionen, men skal ske i samarbejde med medlemsstaterne. Regeringen lægger derfor vægt på, at medlemsstaternes inddrages fremover – ligesom de er blevet gjort nu.

Endelig lægger regeringen vægt på, at medlemsstaterne fortsat skal have fleksibilitet til at vælge, om der skal fastsættes krav om fjernaflæste målere, og at man kan undlade dette, hvis det ikke vurderes at være omkostningseffektivt og teknisk muligt.

Søren Søndergaard påpegede, at henvendelsen fra Verdensnaturfonden og fra Det Økologiske Råd gik på, at der nu var momentum i forhandlingerne, og at de derfor opfordrede til, at det til danske mandat indeholdt en afvisning af en vedtagelse på det kommende rådsmøde. Var ministeren enig i det? Og mente han, at en målsætning på 30 pct. var tilstrækkelig til at indfri de forpligtelser, som Parisaftalen indeholdt? Kommissionen mente, at det var muligt, mens andre mente det modsatte.

Rasmus Nordqvist havde hørt ministeren sige, at man var klar over, at de 30 pct. ikke var nok til at kunne leve op til Parisaftalens forpligtelser. Hvorfor fremgik det så ikke af regeringens forhandlingsoplæg? Og hvad forhindrede regeringen i at arbejde videre for et mål på 40 pct. i EU-regi. Han mente i øvrigt, at forhandlingsoplægget fra regeringen var en sludder for en sladder i stedet for reelle ønsker og krav. Ministeren havde sagt, at regeringen ikke kunne støtte op om at medregne vedvarende energi opsat på bygninger, men det stod ikke i regeringens skriftlige mandat. Det var afgørende at få det skrevet ind, at der selvfølgelig skulle lægges afgørende vægt på, at man ikke kunne begynde at lave dobbeltoptællinger.

Kristian Hegaard fandt det positivt med et øget fokus på energieffektivitet, for der var store interesser på spil for Danmark, der har stor ekspertise inden for energieffektivitet. Der var tilmed gang i den rivende udvikling på området. Så var det ambitiøst nok med en målsætning på 30 pct.? Mange mente, at man ville nå 30 pct. energieffektivitet uanset hvad, så var ministeren ikke enig i, at det ville svare til status quo at arbejde ud fra de 30 procent? Arbejdede Danmark for et mere ambitiøst mål på f.eks. 35 eller 40 pct. for på den måde at løfte den grønne overlægger, gøre endnu mere for danske virksomheder med ekspertise på området og skabe arbejdspladser i Danmark?

Kenneth Kristensen Berth mente, at man altid kunne sætte spørgsmålstegn ved, hvor stort et ansvar, EU skulle have på området. Han mente, at forhandlingsoplægget gik i den rigtige retning og kunne derfor tilslutte sig det.

Energi-, forsynings- og klimaministeren svarede Søren Søndergaard, at forhandlings-situationen var svær. En mindre gruppe lande havde udgjort et blokerende mindretal og udtalt støtte til forslaget i store træk, for så vidt angik mål og forlængelse af energispareforpligtelsen. Den gruppe var Danmark en del af. En større gruppe havde på den anden side ytret ønske om lavere målsætninger. Danmark havde altså placeret sig i gruppen af ambitiøse lande, der ønskede en bindende målsætning på 30 pct. i 2030. Spørgsmålet

var, om det lykkedes, eller om det endte med at blive et vejledende mål for 2030. Fra dansk side arbejdede man ihærdigt for sagen. På spørgsmålene om, hvorvidt det var nok med en målsætning på 30 pct., svarede ministeren, at det kunne diskuteres. Ministeren var overbevist om, at der på et tidspunkt skulle mere til frem mod 2030 og forventede, at man derfor måtte se på en skærpelse af målsætningerne. I 2018 og i 2019 vil der blive udgivet rapporter om, hvorvidt målsætningerne er tilstrækkelige.

Ministeren var af den overbevisning, at det ville være helt urealistisk med en tænk på et tal-tilgang og foreslå tal som 35 eller 40 pct. på rådsmødet. Den realistiske tilgang var derimod at forsøge at få flere lande med på en bindende 30 procentmålsætning, men det var ikke ligetil. Ministeren sagde, at man ville opleve, at man kom fra mødet med et mere ambitiøst resultat end det, man stod med i dag. Det var ikke hans umiddelbare vurdering, at man ved at vente ville få et bedre resultat. Lykkedes det at komme igennem med et bindende 30 procentsmål, ville det absolut være en meget ambitiøs udgang på det.

Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at han var optaget af, at det skulle være tale om reelle tal for at modarbejde dobbelttælling. På et møde i Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget havde Socialdemokratiet rejst spørgsmålet om dobbelttælling. Derfor havde ministeren det med, og han ville også nævne det i sit indlæg på mødet. Det var ikke et krav fra socialdemokraternes side, at det skulle nævnes, men ministeren ville gøre det som et tegn på, at det var noget, som regeringen fandt vigtigt.

Rasmus Nordqvist henviste til ministerens bemærkning om, at det, man kom frem til på mandagens møde, ville være mere ambitiøst. Hvad mente han med det? At dømme ud fra regeringens samlenotat lod det til, at den bakkede op om alle punkter, og det var jo hans opgave at tage stilling til selve forhandlingsoplægget. Hvis ministeren mente, at niveauet ville blive mere ambitiøst, hvorfor støttede man så op om den forholdsvis lave fællesnævner i kompromisforslaget? Jo længere man ventede med at gøre noget, jo dyrere blev det. Jo hurtigere man satte gang i konkrete planer og satte sig nogle konkrete mål, jo billigere. Ventede ministeren bare på FN, eller havde regeringen selv gjort sig tanker om, hvorvidt et energieffektivitetskrav på 30 pct. for 2030 virkelig var nok, når det stort set bare udgjorde fremskrivningen?

Søren Søndergaard pointerede, at det netop ikke var et spørgsmål om at tænke på et tal, men om argumenter for og imod bestemte tal. Argumentet for et tal måtte være, at det var det, der skulle til for, at det virkede. Argumentet mod et tal måtte være, at det ikke var nok til, at det virkede. Udgangspunktet måtte være, at den danske regering skulle fremlægge et tal, som den mente virkede. Man kunne bruge formuleringen "meget betydelig" vægt på 40 pct. At det så var en forhandlingssituation, hvor man ikke kunne få det, man ville, var en anden sag. Hvis det, som man ville lægge meget betydelig vægt på, ikke ville være tilstrækkeligt i praksis, kunne han ikke støtte forhandlingsoplægget.

Kristian Hegaard gentog sit spørgsmål om, hvorvidt ministeren var enig i, at det i lyset af udviklingen inden for energieffektivitet ikke krævede de store armsving at nå op på 30

pct. Ministeren gav udtryk for, at det i EU-sammenhæng ville være urealistisk at nå op over de 30 pct., men tog regeringen arbejdshandskerne på og forsøgte at bløde de andre lande op?

Energi-, forsynings- og klimaministeren understregede, at der var enorm forskel på at have et vejledende mål på 27 pct. i 2030 eller en bindende målsætning på 30 pct. i 2030. Fremskrivningen viste, at hvis man intet gjorde, ville man nå 24 pct. i 2030. Der var altså brug for at komme yderligere op, og Kommissionens forslag ville bringe niveauet op på 30 pct. Hvis det lykkedes, var det første gang, det var lykkedes at nå op på så højt et målniveau. Desværre var det ikke den samme opbakning i en række andre lande som i Danmark, så humlen var, hvad man realistisk set kunne nå op på. At foreslå en langt højere målsætning nu ville være som et slå ud i den blå luft. For Danmark handlede det om at finde et leje for, hvordan man kunne bidrage til at flytte landene i deres holdninger. Søren Søndergaard mente, at man kunne få det urealistisk højt op, men ministeren mente, at det handlede om at finde ud af, hvad der var realisme i. Den danske ambition var at få opbakning til et bindende 30 procentsmål i 2030. Det var, som ministeren så det, et meget ambitiøst mål, og det ville være flot, hvis det kunne lade sig gøre.

Ministeren bekræftede, at regeringen gjorde en indsats for at komme op på 30 pct. Danmark gik foran med det gode eksempel om, at der er god fornuft i energieffektivitet og energibesparelser. Danmark var foregangsland med en lang række virksomheder, der var langt fremme på den dagsorden. Derfor var han meget opmærksom på at gøre det synligt, at Danmark ikke alene kunne noget inden for grøn omstilling og vedvarende energi, men også hvad angik effektiv brug af energi.

Rasmus Nordqvist kaldte det ærgerligt, at ministeren ikke gik mere ind i det forhandlingsoplæg, som udvalget skulle tage stilling til. Hvor gik man hen, og hvorfor kunne man ikke se nogen skepsis afspejlet i forhandlingsoplægget? I samlenotatet stod der, at Danmark bakkede fuldt ud op om det eksisterende kompromisforslag. Det var det, han skulle tage stilling til, så det handlede ikke om egne ambitioner, men om regeringens ambitioner eller mangel på samme.

Rasmus Nordqvist sagde, at det var fint, at ministeren ville tage det med dobbelttælling, men efter 2 år i udvalget vidste han, at man skulle forholde sig til det, der stod, og det, der blev sagt. Så ville ministeren meget tydeligt sige, hvor afgørende vægt man lagde på, at dobbelttælling ikke kom med i forslaget? Ministeren sagde, at Danmark ikke støttede op om den, men hvad betød det i forhandlingerne?

Kristian Hegaard bad ministeren uddybe, hvad det ville sige at gå foran på energieffektivitet. Betød det, at regeringen arbejdede på at nå op over de 30 pct., og kunne ministeren sige noget om, på hvilken måde man arbejdede for det?

Energi-, forsynings- og klimaministeren sagde, at man arbejdede for et bindende mål på 30 procent i 2030. Danmark var dermed blandt de mere ambitiøse lande. Det fremgik også af forhandlingsoplægget, at man støttede en energibesparelsesforpligtelse på 1,5

pct. Danmark ville kæmpe imod enhver form for udvanding. Det blev svært at blive enige om et bindende 30 procentsmål i 2030. Ministeren kunne huske, hvordan den tidligere energi-, forsynings- og klimaminister, Martin Lidegaard, havde kæmpet for en bindende 30 procentsmålsætning. Flere lande havde heldigvis sidenhen fået opfattelsen af, at energieffektivitet og energibesparelse er en god måde at nå målet for reducere af CO₂-udledning. Der var tale om realistiske mål, og så måtte man sætte sig ned i kredsen i forligspartier og i Folketingets udvalg og diskutere, hvad der så skulle være visionen derefter. Ministeren indsats var rettet imod at sikre, at man så vidt muligt kunne nå en bindende 30 procentsmålsætning.

Rasmus Nordqvist bad ministeren have ham undskyldt, at han insisterede, men det var ham magtpåliggende at sende regeringen afsted med et tydeligt mandat. Det handlede ikke om, hvilket kompromis der kunne komme i sidste ende, men om, hvad Danmark gik til forhandlingerne med. Flere mente, at man ikke behøvede at haste en beslutning igennem på nuværende tidspunkt, og hvis det nuværende forhandlingsoplæg var det bedste, ministeren kunne komme med, kunne han ikke støtte det.

Kristian Hegaard kvitterede for, at ministeren sagde, at Danmark skulle arbejde for at nå så langt som overhovedet muligt. Var det så 30 procent, der var det ultimative mål, hvis man gjorde sig alle tænkelige anstrengelser? Eller kunne man, når man tog den teknologiske udvikling i betragtning, ikke sætte sig et mål på 35 eller 40 pct. Hvorfor lige 30 pct.?

Energi-, forsynings- og klimaministeren var enig i, det er skete en kraftig teknologiudvikling. Derfor skulle man nu have vedtaget de 30 pct. og helst som et bindende mål. Det var ud fra en betragtning om, at det var, hvad der kunne lade sig gøre, hvis man anstrengte sig mest muligt. På et tidspunkt ville man se på, om man kunne nå endnu højere op. Det var dog svært at sige, hvornår det ville blive, for det afhang bl.a. af den teknologiske udvikling og af, hvad alle EU-landene kunne blive enige om. Danmark var meget langt foran på dagsordenen – også i virksomhederne. Ministeren mente i øvrigt, at det haste med at trække beslutninger, og at det ikke ville tjene noget formål at skyde dem foran sig. Han var tilfreds med, at det maltesiske formandskab havde prioriteret energieffektivitet og energibesparelser højt.

Kenneth Kristensen Berth bakkede op om ministerens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten og Alternativet havde ytret sig imod det.

FO 2. Revision af direktiv om bygningers energimæssige ydeevne

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0765

Rådsmøde 3554 – bilag 1 (sammenfatning side 15)

KOM (2016) 0761 – bilag 2 (materiale fra Det Økologiske Råd)

EUU alm. del (16) – bilag 534 (præsentation fra Dansk Energi)

EUU alm. del (16) – bilag 500 (udvalgsmødereferat side 763, senest behandlet i EUU 24/2-17)

Energi-, forsynings- og klimaministeren: Formålet med revisionen er at fremskynde omkostningseffektive energirenoveringer af bygninger med henblik på at nå EU's 2030-målsætning for energieffektivitet. Dette skal ses i lyset af, at bygninger alene står for ca. 40 pct. af EU's samlede energiforbrug, og at 75 pct. af EU's bygninger anslås ikke at være energieffektive. Der er med andre ord virkelig noget at komme efter.

Forslaget er en modernisering og opdatering af det gældende direktiv, hvor fokus bl.a. er på at indarbejde kravet om langsigtede renoveringsstrategier, der indtil nu har været en del af energieffektivitetsdirektivet. Derudover er det også hensigten at anspore medlemsstaterne til udnyttelse af intelligent teknologi i bygninger.

Regeringen er overordnet positiv over for revisionen af direktivet. Regeringen hilser formålet om at bidrage til EU's energieffektivitetsmålsætning i 2030 velkommen.

Forslaget indeholder mange positive elementer. Regeringen har dog på enkelte punkter visse betænkeligheder i forhold til Kommissionens forslag. Det drejer sig om udrulning af infrastruktur til elbiler, eftersynsordningen og beregning af energikrav til nye bygninger.

FO Regeringen er åben over for dele af det reviderede direktiv i forhold til at fremme lavemissionsmobilitet i EU.

Regeringen er således positiv over for en omkostningseffektiv forberedelse af kabelrør – under forudsætning af, at der ikke indgår krav til, at alle parkeringspladser skal forberedes for ladestandere. Fra dansk side vil man arbejde for, at krav alene omfatter kabelrør på terrænparkering, hvor der er en væsentlig økonomisk fordel ved forberedelse.

Regeringen lægger meget betydelig vægt på, at obligatoriske kvantitative krav om etablering af ladestandere ved eksisterende bygninger udgår af direktivet.

Regeringen lægger desuden betydelig vægt på, at krav til infrastruktur ved etablering af nye bygninger eller renovation af bygninger alene omfatter forberedelse af kabelrør frem for ladestandere, og at eventuelle krav uanset udformning er proportionelle i forhold til den forventede udvikling af elbilsparken. Det vil sige, at vi ikke på EU-plan skal bestemme, hvor mange ladestandere kommuner og private skal opsætte, men at beslutningen herom i stedet overlades til dem.

For så vidt angår eftersynsordningen, vil Kommissionens forslag bl.a. betyde, at den målrettede informations- og vejledningsindsats, som vi indtil nu har benyttet i Danmark i forhold til energiforbrugende installationer, ikke længere kan erstatte eftersynsordningen. Det ser vi fra dansk side gerne ændret, da vi har mindre gode erfaringer med en egentlig eftersynsordning, men gode erfaringer med en informations- og vejledningsindsats.

Regeringen lægger derfor betydelig vægt på, at der frem for den foreslåede obligatoriske eftersynsordning bibeholdes fleksibilitet til, at medlemsstaterne kan finde alternative virkemidler til at fremme energieffektive varme- og klimaanlæg.

Endelig lægger regeringen betydelig vægt på princippet om, at omkostningerne til bygninger og bygningers isoleringsniveau ikke bør afhænge af forsyningsformen. I stedet vil vi arbejde for, at der skabes tilstrækkelig fleksibilitet til, at Danmark fortsat har fleksibilitet til at fastlægge nationale regler i bygningsreglementet, der fastsætter et maksimumsniveau for, hvor meget energi en bygning kan bruge, uanset forsyningsform.

Søren Søndergaard spurgte, hvad ministerens miljømæssige argument var for, at bestemmelserne om ladestandere ved eksisterende bygninger skulle udgå. Han havde i øvrigt noteret sig, at regeringen var begyndt at bruge nye formuleringer, nemlig "betydelig" og "meget betydelig vægt på". Hvad betød det? Traditionelt brugte man "at lægge vægt på" eller "at lægge afgørende vægt på", hvor det sidste var en betingelse for dansk støtte.

Rasmus Nordqvist undrede sig over, at regeringen lagde betydelig meget vægt på delen om ladestandere. Hvorfor var det så betydningsfuldt, at man ikke kunne støtte op om det?

Kenneth Kristensen Berth bakkede op om regeringens holdning til ladestandere, men ville gerne vide, hvad der lå i "omfattende renoveringsarbejde". Betød det, at et lille bageri med mere end ti parkeringspladser også skulle til at lave kabling til elbiler ved en renovering? Og hvad med private boligejere, der har købt et hus, de river ned og bygger et nyt – skal de også lave kabling til elbiler på deres parkeringsplads?

Energi-, forsynings- og klimaministeren forklarede, at formuleringen "betydelig vægt" skulle forstås på den måde, at det var meget vigtigt – også politisk – men ikke, at man ville stemme nej i sidste ende. At man kunne lave vedvarende energi i sine bygninger og undgå at gøre noget ved isoleringen af bygningen, var han også modstander af. Der skulle i øvrigt være tale om ret markante forbedringer, og det ikke gjaldt for beboelse. Det var afgørende for regeringen, at man ikke vedtog forslag, der medførte unødvendige omkostninger. Derfor mente regeringen, at der skulle trækkes kabelrør, for det var billigere. Skulle der komme flere og flere elbiler til, ville der blive skabt et marked og et behov, som man så måtte tage op.

Søren Søndergaard var inde på, at når man en dag fik et flertal, der satsede på elbiler, ville det være frygteligt for den lille bager, der så ville gå glip af en masse kunder. Pointen

var dog, hvad den danske regerings position var. Man kunne diskutere, hvad EU skulle beslutte, men var det regeringens position, at man nationalt ville lave en lovgivning, der indebærer, at man i tilfælde af ombygning skal indregne standere? Eller var holdningen, at man ikke ville have reglerne indført, fordi man ikke ønskede at se dem gennemført i Danmark heller?

Kenneth Kristensen Berth mente, at det givetvis ville give mening for nogle erhvervsdrivende at have ladestandere, navnlig hvis man fik mulighed for at lade elbilerne hurtigere op. Hvem ville udarbejde regelsæt for, hvornår der er tale om en ombygning, hvor man ville kræve en ladestander? Og var det ikke korrekt opfattet, at det var et krav, at kablinden også skulle etableres ved ny beboelse – også ved enfamiliesbeboelse?

Energi-, forsynings- og klimaministeren syntes, at det mest fornuftige var ikke at stille krav om ladestandere, men om, at man ved etableringen af større ombygninger og renoveringer samt ved større nybyggerier skulle trække kabler, for det var dyrt at skulle gøre det efterfølgende. Når markedet blev så stort, at der var behov for elladestandere, kunne man etablere dem. Regeringen og en række partier havde tidligere støttet op om og havde bevilliget penge til infrastruktur i Danmark ad flere omgange. Det støttede man stadig, og det var afgørende at tage forberedende skridt, så det var ny infrastruktur kunne komme på plads, når der var behov for den. Når prisen på elbiler kom ned, ville flere danske vælge at købe en, og så det var fornuftigt, at man havde sikret sig infrastrukturen til det. Ny teknologi ville gøre det hurtigere og hurtigere at lade en elbil.

For regeringen var det i øvrigt afgørende, at enfamilieshuse ikke var omfattet af mobilitetskravet, og der ikke skulle trækkes kabler eller opstilles ladestandere. Definitionen på større renoveringsombygninger var, at det skulle være økonomisk rentabelt. Det fremgik også af bygningsreglement, at tiltag skulle være økonomiske rentable.

Rasmus Nordqvist syntes, det var underligt, at regeringen lagde meget betydelig vægt på, at der ikke skulle laves ladestandere, og på den anden side blot sagde, at den ikke ville arbejde for dobbelttælling. Det handlede om formuleringer.

Kenneth Kristensen Berth kunne ikke tilslutte sig forhandlingsoplægget, idet han var usikker på, om man pålagde folk noget, der ikke gav mening.

Energi-, forsynings- og klimaministeren sagde, at han i sin indledning havde nævnt, at regeringen ikke arbejdede for dobbelttælling. Regeringens holdning var altså klar i samlenotatet og i det mundtlige indlæg.

Ministeren havde håbet, at Kenneth Kristensen Berth havde givet sin opbakning til forhandlingsoplægget, idet regeringen havde lyttet til Dansk Folkeparti og rykket sig langt i forhold til partiets ønsker.

Formanden opfordrede regeringen til at være skarpere i sine formuleringer. "Betydelig vægt" og "meget betydelig vægt" var nye begreber, og for at der ikke skulle opstå forvir-

ring fremover, skulle regeringen sørge for at lægge sig op ad de gældende formuleringer, så udvalget var klar over, hvad der lå i de forskellige begreber.

Han konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet havde ytret sig imod det.

3. Vinterpakken

Energi-, forsynings- og klimaministeren: Den tredje sag handler om de forslag i Kommissionens vinterpakke, der angår elmarkedsdesignforslagene, revisionen af ve-direktivet og forslaget til et forvaltningssystem for Energiunionen. Jeg vil ikke gå nærmere ind i sagen i dag – ud over at nævne, at det maltesiske formandskab alene forventes at give en status over behandlingen af disse forslag.

Formandskabet har haft mest fokus på energieffektivitetsforslagene. Forhandlingerne om de øvrige forslag ventes først at tage rigtig fart under det indkommende estiske formandskab i andet halvår af 2017.

a) Forordningsforslag om det indre marked for elektricitet

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0861

Rådsmøde 3554 – bilag 1 (samlenotat side 29)

EUU alm. del (16) – bilag 534 (præsentation fra Dansk Energi)

EUU alm. del (16) – bilag 527 (materiale til mødet med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet 31/3-17)

EUU alm. del - svar på spm. 75 om, hvornår regeringen agter at forelægge lovgivningsforslag under Energiunionens vinterpakke til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

EUU alm. del (16) – bilag 500 (udvalgsmødereferat side 763, senest behandlet i EUU 24/2-17)

b) Direktivforslag om fælles regler for det indre marked for elektricitet

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0864

Rådsmøde 3554 – bilag 1 (samlenotat side 39)

EUU alm. del (16) – bilag 534 (præsentation fra Dansk Energi)

EUU alm. del (16) – bilag 527 (materiale til mødet med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet 31/3-17)

EUU alm. del - svar på spm. 75 om, hvornår regeringen agter at forelægge lovgivningsforslag under Energiunionens vinterpakke til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

EUU alm. del (16) – bilag 500 (udvalgsmødereferat side 763, senest behandlet i EUU 24/2-17)

c) Forordningsforslag om beredskab i elsektoren (elforsynings sikkerhedsforslaget)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0862

Rådsmøde 3554 – bilag 1 (samlenotat side 48)

EUU alm. del (16) – bilag 534 (præsentation fra Dansk Energi)

EUU alm. del (16) – bilag 527 (materiale til mødet med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet 31/3-17)

EUU alm. del - svar på spm. 75 om, hvornår regeringen agter at forelægge lovgivningsforslag under Energiunionens vinterpakke til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

EUU alm. del (16) – bilag 500 (udvalgsmødereferat side 763, senest behandlet i EUU 24/2-17)

d) Forordningsforslag om oprettelse af et EU-agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (ACER)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0863

Rådsmøde 3554 – bilag 1 (samlenotat side 53)

EUU alm. del (16) – bilag 534 (præsentation fra Dansk Energi)

EUU alm. del (16) – bilag 527 (materiale til mødet med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet 31/3-17)

EUU alm. del (16) – bilag 500 (udvalgsmødereferat side 763, senest behandlet i EUU 24/2-17)

e) Direktivforslag om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0767

Rådsmøde 3554 – bilag 1 (samlenotat side 58)

KOM (2016) 0767 – bilag 2 (besvarelse af spørgsmål stillet under den tekniske gennemgang af Kommissionens vinterpakke)

EUU alm. del (16) – bilag 534 (præsentation fra Dansk Energi)

EUU alm. del - svar på spm. 75 om, hvornår regeringen agter at forelægge lovgivningsforslag under Energiunionens vinterpakke til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

EUU alm. del (16) – bilag 500 (udvalgsmødereferat side 763, senest behandlet i EUU 24/2-17)

f) Forvaltningssystem for Energiunionen

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0759

Rådsmøde 3554 – bilag 1 (samlenotat side 70)

EUU alm. del (16) – bilag 534 (præsentation fra Dansk Energi)

EUU alm. del (16) – bilag 500 (udvalgsmødereferat side 763, senest behandlet i EUU 24/2-17)

4. Europæisk interkonnektivitet

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3554 – bilag 1 (sammenfatning side 81)

Energi-, forsynings- og klimaministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne til orientering, er energiinfrastruktur, hvor der på rådsmødet vil være en politisk drøftelse af emnet.

Udbygningen af en velfungerende energiinfrastruktur er helt central for omstillingen til et lavemissionssamfund, der er uafhængig af fossile brændsler i 2050. Den spiller desuden en vigtig rolle i at fremme den fulde udvikling af det indre energimarked og forbedre forsyningsikkerheden.

Regeringen støtter derfor en fortsat udbygning af tilstrækkelige el- og gasforbindelser mellem EU's medlemsstater. I den forbindelse er det vigtigt, at kapaciteten på elforbindelserne mellem landene står fuldt til rådighed for elmarkedet, således at der ikke opbygges flaskehalse rundt omkring i Europa.

Regeringen lægger vægt på, at infrastrukturudbygningen primært skal finde sted på et markedsdrevet grundlag og i overensstemmelse med infrastrukturforordningen fra 2013. I henhold til denne udvælges såkaldte PCI-projekter af regionale fora på baggrund af en fælles cost benefit-analyse for at sikre, at der hverken over- eller underinvesteres i energiinfrastruktur i et givent område.

Endelig lægger regeringen vægt på at fremme regionale samarbejder om el- og gasinfrastruktur. Det har vi gennem mange år gode erfaringer med i nordisk sammenhæng. Vi finder, at det er en vigtig forudsætning for at kunne gennemføre målsætningen om øget anvendelse af vedvarende energi, velintegrerede markeder og sikring af forsyningsikkerheden.

Bertel Haarder bad ministeren uddybe, om der i forbindelse med den forudgående proces havde været nordiske konsultationer i overensstemmelse med det, der blev anbefalet i den nordiske energirapport.

Energi-, forsynings- og klimaministeren oplyste, at den meget værdifulde gennemlysningsrapport, der netop var udgivet, kom til at indgå i de europæiske overvejelser om, hvordan man sikrer en fortsat udbygning af det europæiske elmarked. Man havde konstrueret det nordeuropæiske/skandinaviske elmarked på en sådan måde, at det var blevet forbillede for, hvor man kan koble landene sammen og skabe et fælles marked. Det var en af grundene til, at Danmark for andet år i træk var værtsland for EU's Infrastrukturforum, der mødes en gang om året. Hele visionen om at være helt uafhængig af fossile brændstoffer – ikke bare i Danmark, men også i Europa og en større omstilling til vedvarende energi – kræver et godt samarbejde landene imellem. Alternativet var at have en stor mængde reservekapaciteter klar til at starte op i det øjeblik, hvor vinden ikke blæser, eller solen ikke skinner. Et stort flertal af Folketingets partier så nu på muligheden for at

en kobling til Storbritannien på elsiden, og det første spadestik til et kabel til Holland var taget. Efter ministerens opfattelse var der her tale om en af de største visioner overhovedet på energiområdet, som også udgøres af en europæisk energiunion og målet om at gøre sig mindre afhængig af fossil energi og energi fra politisk ustabile områder.

5. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 11.24